

ORGULL DEPRESSIU

Estimat espectre infamant

que amb nues ales caigudes

emboliques la meva voluntat i la nues.

Em fas teu,

però sense tocar el llit.

Ni un sol gemec.

Ni un sol sospir.

Et complaus amb el silenci i la foscor

que injectes en les meves venes,

que claves en els meus ulls.

Cuses en el meu cos

prims fils de seda,

i com titellaire i titella,

em portes al teu son.

I jo, que tant em deixo.

Cada nit

al costat del teu febril i pesat amic,

atordiu el meu son

amb els vostres cants borratxos

a la pàl·lida dama de la nit.

Única amiga,

hi ha tanta gent aquí però ...

em sento tan sol.

Som com guerrers,

tu i jo contra el món

encara que aquest desitja devorar-me.

És tan dur ser guerrer.

Apaivagues meus plors,

calles els meus crits i aquestes veus

amb carícies a les meves nines

i deixant que el dolor flueixi.

"No hi ha dolor" Repeteixes incessantment

"Fes-ho!" Crides des d'allà dalt.

Saps que tinc por a les altures

però tu m'empenys.

Així és com caic per aquell abisme.

Els fils de seda es trenquen.

Em desprenc dels teus ossuts i freds braços,

i un primer i últim alè.

Estimat espectre infamant,

el meu últim testimoni.

Avui volo,

a la fi

Et sents orgullosa?

Autor: Kevin Calafi Ruedas (sota el pseudònim d'Arol Jaco Williams)